

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **P.**, o **schválenie konečnej správy**, o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní konkurzného veriteľa **S.**, a. s., B.B.B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. 3. 2010 č. k. 36 – 24 K 388/95-452 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. 5. 2010 č. k. 36-24 K 388/95-481, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. marca 2010 č. k. 36-24 K 388/95-452 v spojení s opravným uznesením z 5. mája 2010 č. k. 36-24 K 388/95-481 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. marca 2010 č. k. 36-24 K 388/95-452 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu nasledovne: - finančné prostriedky získané celkom v sume 477 536,49 Eur – náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty 202 249,56 Eur + 1 991,50 Eur súdny poplatok, odmena správcu z osobitnými výdavkami v sume 55 714,23 Eur – pohľadávky proti podstate v sume 8 106,03 Eur – na vyplatenie veriteľov suma 208 675,17 Eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním zo dňa 20. 1. 2010 predložil správca konkurzne podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov. Postupom podľa ustanovenia § 229 ods. 3, 4 ZKV súd preskúmal konečnú

správu upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov. Proti konečnej správe podal v zákonnej lehote námietky veriteľ S., a. s. B. v ktorých namietal nesprávne vyúčtovanie odmeny správcu, nakoľko neboli odpočítané pohľadávky proti podstate, účtovanie dane z pridanej hodnoty, na ktoré nemá správca konkurznej podstaty nárok, nie je v konečnej správe uvedený výpočet a výška sumy na uspokojenie oddeleného veriteľa v pohľadávkach proti podstate nie je uvedená suma 304 062 Sk postúpená zo S. na S., a. s., pričom je tam ďalej uvedená nesprávna výška pohľadávky. Veriteľ poukázal na nepresnosti, resp. nejasnosti v kapitole pohľadávky uhrádzané počas konkurzu.

K namietanému stavu vypočítania odmeny správcu konkurznej podstaty súd uviedol, že pre výpočet odmeny správcu platí právny režim v čase vyhlásenia konkurzu, to znamená vyhláška č. 493/91 Zb. V súlade s touto vyhláškou podľa § 6 písm. a/ odmena správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola získaná v konkurze speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, pričom ktoré finančné prostriedky tvoria základ sumy získanej pri výkone funkcie správcu je uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5 Obo 173/04. Podľa § 7 ods. 1 konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/. Odpočítateľné položky, ktoré namietal veriteľ, pre daný prípad nie je možné použiť, pretože sa jedná o právnu úpravu vyhlášky č. 292/2005 Z. z. zo dňa 1. 7. 2005, ktorá nemá retroaktívne ustanovenia, a preto jej znenie nie je možné použiť na vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

Čo sa týka účtovania DPH je potrebné uviesť, že pri uplatňovaní odmeny správcu je potrebné vychádzať zo zákona č. 222/2004 Z. z., v zmysle ktorého, ak je správca konkurznej podstaty zdaniteľnou osobou, ak je platiteľom DPH, tak otázku, či sa k DPH pripočítava daň z pridanej hodnoty, je potrebné riešiť spôsobom, ktorý je v súlade zmyslom a účelom inštitútu DPH upravený v tomto zákone. Citovaný zákon uvádza v ustanovení § 21 ods. 1, že základom dane pri dodaní tovaru, alebo služby je všetko čo tvorí protihodnotu, ktorú dodávateľ prijal, alebo má prijať od príjemcu plnenia, alebo od inej osoby za dodanie tovaru, alebo služby zníženej o daň. K tomuto záveru dospel aj Ústavný súd SR v odôvodnení rozhodnutia IV.ÚS 265/2008-33, kde podľa citovaného právneho názoru platí, že ak správca bol v čase rozhodnutia súdu podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení platnom a účinnom v čase tohto rozhodovania zdaniteľnou osobou, potom otázku, či sa k odmene správcu pripočítava DPH (napriek tomu, že vyhláška jednoznačne ustanovuje, že sa odmena o DPH nezvyšuje, alebo túto otázku vôbec neopravuje), treba riešiť spôsobom, ktorý je

v súlade so zmyslom a účelom inštitútu DPH upraveným tak v zákone o DPH v znení neskorších predpisov, ako aj v Smernici Rady 2006/112/ES z 28. 11. 2006 o spoločnom systéme dani pridanej hodnoty a v súlade s hierarchickým usporiadaním právnych noriem podľa stupňa ich právnej sily, teda v súlade so zásadou prednostnej aplikácie právnej normy vyššieho stupňa právnej sily pred právnou normou nižšieho stupňa právnej sily. Ak konajúci súd takto nepostupuje, dopustí sa tým porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a v spojitosti s tým aj porušeniu základného práva garantované v článku 20 ods. 1 Ústavy SR. Vzhľadom na uvedené je potrebné poukázať na článok 144 ods. 1 Ústavy, podľa ktorého sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní viazaní iba zákonom a nie sú viazaní podzákonnými normami, ale ani normami, ktoré nie sú súčasťou právneho poriadku SR. Ďalej treba poukázať na článok 59 ods. 2 Ústavy. V prípade, v ktorom je súd nútený rozhodovať v určitej situácii konfliktu na nej dopadajúcich noriem, je súd viazaný jednoznačne zákonom a princípom proporcionality, v ktorom platí, že vyšší zákon ruší nižší zákon (vykonávací predpis), teda zákon o DPH je nadriadený vykonávacej vyhlášky č. 493/91 Zb. a preto pri riešení DPH je potrebné vychádzať z tohto zákona.

Z bodu 4 nahliadnutím do zápisnice z prieskumného pojednávania, ako aj prihlášky veriteľa zo dňa 10. 5. 1999 súd konštatuje, že vtedajší veriteľ S. si konkurznou prihláškou uplatnil pohľadávku vo výške 304 042 Sk, pričom výslovne uviedol, že pre uvedenú pohľadávku požaduje zaradenie do poradia v III. zákonnej triede. Takto bola pohľadávka aj prejednaná, pričom za prítomného veriteľa sa zúčastnila právna zástupkyňa M., ktorá ani vtedy nevzniesla žiadnu námietku resp. pripomienku k zaradeniu pohľadávky do III. zákonnej triedy. Zoznam pohľadávok, na ktorý sa odvoláva veriteľ a ktorý predložil správcovi do súpisu na základe výzvy súdu zo dňa 28. 1. 2003 svojim podaním zo dňa 14. 2. 2003, uvádza storno pohľadávku už ako pohľadávku proti podstate, pričom správca nevedel nijako zdôvodniť, na základe čoho došlo v tomto čase k zmene poradia veriteľa S., keďže predloženie aktualizovaného zoznamu podľa výzvy súdu sa v tej dobe týkalo úplne iného konkurzného veriteľa. Vychádzajúc zo zápisnice z prieskumného pojednávania súd jednoznačne považuje za dôvodný a správny zoznam predložený k termínu konania prieskumného pojednávania a na základe konkurznej prihlášky, kde sa pre spornú pohľadávku určuje poradie III. zákonnej triedy. V ostatných prejednávaných bodoch súd akceptuje úpravu sumy 2 112,36 Eur z nesprávnej sumy 1 112,36 Eur, ktorá sa stala pisárskou chybou a na

základe ktorej došlo k oprave sumy určenej na vyplatenie ostatným veriteľom, ktorá sa znížila na sumu 208 675,17 Eur. Ostatné námietky v bode 5 považoval súd zo strany správcu konkurznej podstaty vo svojom stanovisku zo dňa 8. 3. 2010, za dostatočne vysvetlené, preto sa s nimi ďalej nezaoberal.

Súd prejednal celú konečnú správu vykonal kontrolu jednotlivých prepočtov. Na základe uvedeného dospel k záveru, že konečná správa je správna a dôvodná. Preto postupoval podľa ustanovenia § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, keďže nenašiel dôvody, pre ktoré by ju schváliť nemal.

Opravným uznesením z 5. 5. 2010 č. k. 36-24 K 388/95-481 Krajský súd v Banskej Bystrici opravil uznesenie vo výrokovvej časti uznesenia o schválení konečnej správy zo dňa 23. 3. 2010 časť – pohľadávky proti podstate, ktorý správne znie: - pohľadávky proti podstate v sume 8 906,03 Eur s tým, že ostatné časti výroku sú bezo zmeny.

Uznesenie odôvodnil odkazom na ustanovenie § 164 O. s. p. s tým, že pri písomnom vyhotovení uznesenia došlo chybou odpisu k uvedeniu nesprávnej sumy pripadajúcej na pohľadávky proti podstate.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. 3. 2010 č. k. 36-24 K 388/95-452 podal v zákonnej lehote odvolanie konkurzný veriteľ. Podaním zo dňa 7. 4. 2010 navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolateľ považuje za nesprávne vypočítanú odmenu správcu konkurznej podstaty. Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 493/1991 v znení vzťahujúcom sa na predmetné konkurzné konanie sumou určenou na uspokojenie veriteľov ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu (ods. 1 písm. a/ sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí 1. suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a 2. suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Suma získaná speňažením konkurznej podstaty v danom prípade predstavuje 441 1948,95 Eur, príjem získaný inou činnosťou vo výške 28 81,63 Eur, finančné prostriedky

úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu 7 505,91 Eur spolu 477 536,49 Eur. Správa konkurznej podstaty si zo sumy 464 196,39 (441 948,95 Eur + 28 081,60 Eur – 5 864,19 Eur) vypočítal odmenu vo výške 10 % t. j. 46 416,64 Eur. Správca konkurznej podstaty nepostupoval v zmysle § 6 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb., keď pri dosiahnutí základu iným príjmom neodpočítal všetky pohľadávky proti podstate, ktoré boli vynaložené na ich zabezpečenie. Správne vyrátaná odmena mala byť vo výške 44 194,895 Eur. S., má za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol nesprávne, keď na výpočet odmeny nepoužil ustanovenia vyhlášky č. 292/2005 Z. z.

S., a.s. namietla skutočnosť, že správca konkurznej podstaty si v konečnej správe na strane 7 uplatňuje daň z pridanej hodnoty z odmeny správcu vo výške 19%, celkovo v sume 8819,16 Eur (265 686,14 Sk). V zmysle vyhlášky č. 493/1991 Zb. (§ 7 ods. 3 ak je správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, konkurzná odmena sa nezvyšuje o daň z pridanej hodnoty. V zmysle uvedeného správcu konkurznej podstaty nemá nárok na uhradenie DPH z odmeny. S., a. s. poukazuje na skutočnosť, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 265/08-33 konštatoval, že ústavné právo porušené nebolo. Uvedené stanovisko, ktoré z predmetného nálezu uvádzal súd vo svojom rozhodnutí bolo odlišné od vysloveného právneho názoru Ústavného súdu č. k. I.ÚS 139/08-9. Z uvedeného dôvodu plénum Ústavného súdu prerokovalo právne názory I. senátu a IV. senátu Ústavného súdu v označených veciach. Následne plénum Ústavného súdu navrhované stanovisko štvrtého senátu zamietlo.

S., a.s. namietala, že v konečnej správe nie je uvedený výpočet a výška uspokojenia oddeleného veriteľa S., a. s. Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení uviedol, že neuvedením sumy určenej na uspokojenie oddeleného veriteľa nedošlo k porušeniu ustanovenia § 29 zákona o konkurze a vyrovnaní, pretože konečná správa tieto konkrétne nároky nezahŕňa, nakoľko určenie sumy na uspokojenie jednotlivých veriteľov je podkladom návrhu na rozvrhové uznesenie. Uvedenou námietkou sa prvostupňový súd vo svojom uznesení vôbec nevysporiadal.

S., a.s. namietala tiež skutočnosť, že správca konkurznej podstaty na strane 6 konečnej správy neuviedol pohľadávku proti podstate vo výške 304 062 Sk postúpenú na S., a. s. zo S., ktorú správca konkurznej podstaty uznal. V zozname veriteľov je suma 304 062 Sk, ako pohľadávka proti podstate. Uvedená pohľadávka vznikla za obdobie po vyhlásení konkurzu

od 02/1998 do 01/1999 a bola prihlásená u správcu konkurznej podstaty prihláškou zo dňa 29. 6. 1999 ako pohľadávka proti podstate. Správca konkurznej podstaty uvádza, že túto pohľadávku zaradil do 3 triedy. Prvostupňový súd vo svojom uznesení uvádza, že zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 10. 5. 1999 vyplýva, že ide o pohľadávku 3 triedy. S., má za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou ako aj so skutočnosťou, že v konkurznom spise vedenom na súde sú evidované dva zoznamy pohľadávok s rozdielne priznanými pohľadávkami.

S., a. s. taktiež namietla aj skutočnosť, že na strane 4 konečnej správy medzi pohľadávkami proti podstate – náklady na správu je pod bodom XIII záväzky uvedené školenie, pričom nie je zrejmé, komu a z akého dôvodu bolo hrazené školenie, ako aj z akého dôvodu bol platený nájom pôdy. Správca konkurznej podstaty sa k uvedenej námietke vo svojom stanovisku zo dňa 8. 3. 2010 vôbec nevyjadril. Súd pritom v predmetnom uznesení konštatuje, že ostatné námietky v bode 5 považuje súd zo strany správcu konkurznej podstaty vo svojom stanovisku zo dňa 8. 3. 2010 za dostatočne vysvetlené, preto sa nimi ďalej nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené považuje S., a.s. za rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne.

K odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty podaním zo dňa 26. 4. 2010 a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Má za to, že odvolateľ v odvolaní opakuje svoje výhrady ku konečnej správe, k týmto sa správca podrobne vyjadril v liste zo dňa 8. 3. 2010. Na tomto vyjadrení v celom rozsahu zotrváva. Odvolanie odvolateľa je nekonkrétne, skutkovo i právne nepodložené. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné, právne i skutkovo odôvodnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa S., a. s. B. podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že správca konkurznej podstaty úpadcu P. „v konkurze“ P.. J. D. predložil súdu konečnú správu zo dňa 20. 1. 2010. Túto doručil Krajskému súdu

v Banskej Bystrici 22. 1. 2010. Proti konečnej správe podal námietky konkurzný veriteľ S., a. s. B.. Námietky sa týkali vyúčtovania odmeny správcu konkurznej podstaty, keď pri dosiahnutí základu iným príjmom správca konkurznej podstaty neodpočítal všetky pohľadávky proti podstate, ktoré boli vynaložené na ich zabezpečenie, správca konkurznej podstaty si uplatnil daň z pridanej hodnoty z odmeny správcu 19%, hoci nemá nárok na uhradenie DPH z odmeny, nebola určená suma pre uspokojenie oddeleného veriteľa, správca konkurznej podstaty v konečnej správe neuviedol pohľadávku proti podstate vo výške 304 062 Sk postúpenú na S., a. s. zo S., ktorú správca konkurznej podstaty uznal. Ďalej správca v nákladoch uvádza daň z príjmu od 4/2004 do 12. 2007 mesačne uhrádzal daň zo mzdy, napriek tomu, že v tom čase mzdu podľa podkladov doložených do konkurzu nášho spisu žiadnu mzdu mesačne nevyplácal, celkovo išlo o sumu 441,47 Eur nie je zrejmé, na základe čoho si správca vyplácal napríklad v čase od 1/2001 do 8/2001 každý mesiac odmenu, na strane 4 konečnej správy medzi pohľadávkami proti podstate – náklady na správu je pod bodom XII. záväzky uvedené školenie, pričom nie je zrejmé, komu a z akého dôvodu bolo hradené školenie, ako aj z akého dôvodu bol platený nájom pôdy. K námietkam sa vyjadril správca konkurznej podstaty podaním zo dňa 8. 3. 2010.

Súd na prejednanie námietok nariadil pojednávanie na 23. marca 2010. Na pojednávaní súd schválil konečnú správu.

Podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku podstaty.

Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby, alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov (§ 29 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní).

Podľa ustanovenia § 29 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní a rozhodne o nej uznesením.

Je nesporné, že správca konkurznej podstaty v súlade s ustanovením § 29 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní predložil 22. marca 2010 súdu prvého stupňa konečnú správu a vyúčtovanie odmeny správcu a výdavkov konkurzného konania. Nie je sporné, ani že odvolateľ podal voči tejto konečnej správe a vyúčtovaniu námietky. Správca konkurznej podstaty sa k námietkam odvolateľa vyjadril podaním zo dňa 8. 3. 2010 a tiež aj pri prejednaní námietok na pojednávaní dňa 23. 3. 2010. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že konečná správa je správna a dôvodná a preto ju v súlade s § 29 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní schválil. Veriteľ S., a. s. B. nepovažoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, preto podal proti tomuto uzneseniu odvolanie.

Odvolací súd preskúmal námietky odvolateľa proti konečnej správe a dôvody odvolania.

Námietku veriteľa, že odmena správcu konkurznej podstaty v konečnej správe nie je vypočítaná správne, pretože základ pre určenie výšky nie je znížený o výšku pohľadávok proti podstate, považoval odvolací súd za neopodstatnenú. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že na výpočet odmeny správcu sa nevzťahuje vyhláška č. 292/2005 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. 7. 2005. Vyhláška č. 292/2005 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že sa vzťahuje aj na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti. Podľa ustanovenia § 6 písm. f/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola získaná v konkurze speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. To znamená, že odmena správcu konkurznej podstaty tvorí súčet odmeny získanej z čiastky, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu a odmeny určenej z čiastky na uspokojenie veriteľov, ktorú správca získal inou činnosťou. Podľa § 7 ods. 1 citovanej vyhlášky konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6a. Z uvedeného teda vyplýva, že nebol dôvod na zníženie základu pre určenie výšky o pohľadávky proti podstate. Na výpočet odmeny správcu sa nepoužijú ustanovenia vyhlášky č. 292/2005 Z. z.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku odvolateľa, že správca konkurznej podstaty si nesprávne v konečnej správe na strane 7 uplatnil daň z pridanej hodnoty z odmeny správcu vo výške 19%, celkove v sume 8 819,16 Eur (265 686,14 Sk). Podľa ustanovenia

§ 7 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. ak je správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, konkurzná odmena sa nezvyšuje o daň z pridanej hodnoty. V zmysle uvedeného správca konkurznej podstaty nemá nárok na uhradenie DPH z odmeny. Navýšenie odmeny správcu o DPH, nemá oporu ani v zákone č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, pretože tento predpis predovšetkým definuje, ktoré plnenia sú zdaniteľné, a ktoré subjekty a akým spôsobom daň z pridanej hodnoty platia, určuje sadzby dane atď. ale žiadnym spôsobom sa nedotýka výšky odmeny správcu konkurznej podstaty. Skutočnosť, že správa konkurznej podstaty z priznanej odmeny zaplatí daň z pridanej hodnoty, ešte neznamená, že táto odmena má byť navýšená ešte aj o túto čiastku (t. j. o daň z pridanej hodnoty). Pre takýto postup nie je opory v právnom poriadku Slovenskej republiky. Odmena správcu konkurznej podstaty nie je žiadnym spôsobom porovnateľná s odmenou advokátov, alebo odmenou súdnych exekútorov. Práva a povinnosti správcu konkurznej podstaty vymedzuje predovšetkým zákon č. 328/1991 Zb. v znení jeho noviel a vyhláška č. 493/1991 Zb. v znení jej noviel, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní. Cieľom konkurzu, alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku, t. j. konkurznej podstaty (§ 2 ods. 2), (§ 6 ods. 1) zákona č. 328/1991 Zb.). Z tejto konkurznej podstaty sa uskutočňuje aj priznanie a vyplatenie odmeny správcu, o čom rozhoduje konkurzný súd. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 6 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. v znení jeho noviel výdavky a odmena správcu predstavuje pohľadávku proti podstate. Výška tejto odmeny je vymedzená v ustanovení § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení jej noviel, pričom len takto jasne a určito vymedzená výška odmeny predstavuje pohľadávku proti podstate. Súčasťou takto vymedzenej odmeny, nemôžu byť žiadne iné zložky, alebo plnenia, teda súčasťou tejto odmeny nemôže byť ani daň z pridanej hodnoty, ktorú je povinný z priznanej hodnoty zaplatiť. Táto daň nie je podľa platného práva pohľadávkou proti podstate a preto z tejto podstaty nemôže byť uspokojená. Opačný výklad by viedol k ukráteniu ostatných veriteľov pri ich uspokojovaní z konkurznej podstaty, čím by došlo k poškodeniu ich práv. Preto je nesprávny právny záver súdu prvého stupňa, že ak je správca konkurznej podstaty zdaniteľnou osobou, ak je platiteľom DPH, je potrebné postupovať podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty a priznať zvýšenie odmeny správcu o daň z pridanej hodnoty.

Odvolať v námietkach proti konečnej správe namietať, že v konečnej správe nie je určená suma na uspokojenie oddeleného veriteľa. S touto námietkou sa prvostupňový súd vo svojom uznesení nevyspriadal a v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa

nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa sa taktiež dostatočne nevysporiadal s námietkou veriteľa a to, že v pohľadávkach proti podstate nie je uvedená suma 304 062,-- Sk postúpená od S. na S., pričom je tam ďalej uvedená nesprávna výška pohľadávky. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení uviedol, že nahliadnutím do zápisnice z prieskumného pojednávania z 18. mája 1999 ako aj z prihlášky veriteľa z 10. mája 1999 vyplýva, že vtedajší veriteľ S., si uplatnil pohľadávku vo výške 304 042 Sk, pričom uviedol, že pre uvedenú pohľadávku požaduje poradie v 3. triede. Veriteľ však poukázal na to, že pohľadávka v sume 304 062 Sk vznikla ako pohľadávka proti podstate a bola prihlásená u správcu konkurznej podstaty prihláškou z 29. júna 1999. Rozpor v prihlásených pohľadávkach, ako aj v uznaných pohľadávkach správcom nebol súdom odstránený.

Súd prvého stupňa sa absolútne nevysporiadal s námietkami veriteľa uvedenými pod bodom 5 námietok z 19. februára 2010. Súd v napadnutom uznesení konštatuje, že ostatné námietky v bode 5 považuje zo strany správcu konkurznej podstaty uvedené v stanovisku z 8. marca 2010, za dostatočne vysvetlené, preto sa ďalej s nimi nezaoberal. Je nesprávne, ak sa súd nezaoberal s týmito námietkami uvedenými v bode 5, ktoré podal veriteľ, a preto je v tejto časti napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, neodôvodnené a nepresvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, z akých dokladov vychádzal, ktoré dôkazy považoval za relevantné pri konštatovaní, že pohľadávky vyčíslené správcom počas konkurzu sú správne.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní podrobne preskúmal námietky

odvolateľa, tieto vyhodnotil s prihliadnutím záväznosť právnych záverov odvolacieho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková